

Cum să ajuți un băiat român să facă față problemei de părăsire timpurie a școlii

Această strategie a fost rezultatul colaborării unui grup de școli implicate în proiectul "School Safety Net". Strategia are ca scop rezolvarea studiului de caz intitulat : **"Căutarea unei căi posibile"**.

Atitudinea și comportamentul protagonistului

Mutarea de la școala anterioară a fost pregătită pe baza unui schimb simplu de documente, conform cerințelor administrative. Au fost organizate interviuri personale dar și interviuri la care au putut participa diverși actori interesați de caz. Acest lucru a avut ca rezultat un impact inițial negativ la sosirea la noua școală atât din partea băiatului cât și din partea profesorilor. Dificultățile băiatului au devenit din ce în ce mai evidente când el a început cursurile și și-a întâlnit noii colegi de clasă.

(Pasul 1- "Cunoaștere și consiliere"

http://schoolsafetynet.pixelonline.org/GL_guide01.php?ta=1&tq=4&st=1

Pasul 2- "Bun venit la noua școală" în "Ghid pentru identificarea elevilor aflați în situație de risc"

http://schoolsafetynet.pixel-online.org/GL_guide01.php?ta=1&tq=4&st=2)

În aceste secțiuni ale ghidului, putem găsi resurse, în special, dedicate perioadei importante a noului impact pentru elevii ce merg la o școală nouă.

Sentimentul general de confuzie pare să fie cauzat, în special, de situația familială a elevului care, evident, îl afectează și îi distrage atenția, afectându-i entuziasmul față de școală. Elevul, aflat încă la școală, poartă povara experienței vieții sale de familie, se poate simți amenințat și niciodată sigur. (vezi, de asemenea, Pasul 3.3 Identificarea problemei în Ghid pentru identificarea elevilor aflați în situație de risc. http://schoolsafetynet.pixel-online.org/GL_guide01.php?ta=1&tq=4&st=3)

În această secțiune se pot găsi resurse referitoare la riscul de abandon școlar.

<http://www.experienceproject.com/groups/Am-A-High-School-Drop-Out/110020>)

Băiatul nu și-a putut găsi locul în cadrul colectivului de elevi ai clasei. Timpul său petrecut la școală s-a redus treptat, el preferând să frecventeze o asociație non-profit ce are ca domeniu de activitate hipoterapia. Această terapie a fost aleasă pentru a permite elevului să dezvolte o relație unilaterală, dar și pentru a dezvolta abilitățile sale practice. Această soluție a însemnat pentru băiat o modalitate de a scăpa de discomfort. În același timp, s-a simțit împlinit pentru că a fost implicat în activități practice. Acest lucru a produs rezultate semnificative în ceea ce privește comportamentul său și a îmbunătățit și maniera de gestionare a relațiilor.

Această soluție pentru asemenea caz pare a fi posibilă prin realizarea unui proiect educațional desfășurat într-un mediu mai sigur, destinat elevului, unde acesta a avut posibilitatea să experimenteze metoda de "învățare prin practică" într-un mediu cu mai puține cerințe de "muncă intelectuală, și deci, într-un mediu mai relaxat.

Atitudinea și comportamentul colegilor de clasă

Decizia de a începe un proces în afara clasei a avut ca rezultat îndepărtarea a confuziei și tulburărilor din cadrul clasei. Dar acest proces ar trebui să fie înțeles și ca o exploatare a potențialului băiatului.

Mai întâi, în noua locație, băiatului i se atribuie responsabilități și el devine conștient de șansa de a construi ceva pozitiv. Aceste aspecte trebuie popularizate în cadrul clasei pentru a nu crea impresia colegilor de clasă că au fost administrate măsuri de pedepsire sau că au fost reduse responsabilitățile. Includerea în asemenea terapie nu a fost administrată cu scopul ca elevul să fie introdus într-o atmosferă mai puțin tensionată și agitată, ci pentru a identifica o manieră alternativă posibilă de predare și de recuperare a abilităților de relaționare ale elevului.

Colectivul de elevi ai clasei a perceput această mutare ca o eliberare, la început. Băiatul, pe de altă parte, a realizat că acest angajament din afara școlii a fost o oportunitate de dezvoltare personală. Ar trebui acordată posibilitatea elevilor clasei să meargă și să-l viziteze la organizația non-profit, cu scopul ca, atât colegii de clasă cât și băiatul să consolideze experiența, în percepția pe care colegii de clasă o au despre el.

A se vedea Ghid pentru "Identificarea elevilor aflați în situație de risc", pasul 6 Brainstorming pentru a găsi o soluție, http://schoolsafetynet.pixel-online.org/GL_guide01.php?ta=1&tg=4&st=6 în care putem citi despre metodele ce pot fi eficiente în diverse situații de risc: comportament neadecvat, chiul, dificultăți în studiul anumitor obiecte, lipsă generală de motivație. Se sugerează, de asemenea, ca modalitate utilă, lectura și împărtășirea unor povești adevărate, în cadrul întregului colectiv, sau utilizarea unor mărturii ale unor elevi mai mari care pot împărtăși din experiența lor. <http://conceptmaps.it/KM-Brainstorming-eng.htm>

În ghidul referitor la elevii aflați în situație de risc, la pasul 7, putem găsi informații despre "Reorientare și re-motivare", http://schoolsafetynet.pixel-online.org/GL_guide01.php?ta=1&tg=4&st=7 cu sugestii referitoare la reconstituirea stimei de sine a băiatului, ceea ce ar putea constitui baza pentru învățarea unei meserii; școala, împreună cu alte autorități locale vor menține legătura strânsă cu elevul și-l vor urmări de la distanță, promovând menținerea legăturilor dintre elev și diverse persoane din cadrul școlii – profesori, colegi de clasă, administratori – în vederea unei posibile reîntoarceri la școală a elevului.

<http://www.jstor.org/discover/10.2307/40012992?uid=3738296&uid=2&uid=4&sid=21105255208513>

Atitudinea și comportamentul profesorilor

Pentru a duce până la capăt acest caz și altele ca acesta, școala trebuie să aibă un grup de lucru care să fie responsabil de toate aceste etape ale metodei. Munca începe prin cunoașterea experienței școlare anterioare, și asta presupune nu doar examinarea dosarelor ci și organizarea de întâlniri cu toți operatorii sociali, educaționali și instituționali. A se vedea Ghid http://schoolsafetynet.pixel-online.org/GL_guide01.php?ta=1&tg=5&st=4

Grupul de lucru ar trebui să includă personal medical, legal și psihologic, deoarece profesorii pot să-și asume abilități metodologice și sociale dar ei nu pot lua singuri decizii și nu pot gestiona problemele.

O strategie ar fi introducerea unor ore de tutoriat pentru asemenea grup de lucru, cu scopul de a stimula conștientizarea emoțională, controlul emoțional, empatia și abilitățile de relaționare și rezolvarea de probleme. Tutoriatul poate aborda două sfere de intervenție, prima direcție directă de intervenție vizează problema și a doua direcție, prevenția, vizează alți colegi de clasă care nu se confruntă cu probleme. În asemenea manieră, școala ar oferi adolescenților responsabilități, ceea

ce este perceput ca util și determină crearea de legături ce dau naștere la sentimente de siguranță.

A se vedea Pasul 5, Ghid pentru profesori în Identificarea elevilor aflați în situație de risc, referitor la dezvoltarea acordului educațional.

http://schoolsafetynet.pixel-online.org/GL_guide01.php?ta=1&tq=5&st=5

Profesorii clasei ar trebui să urmeze calea integrării băiatului în asociația externă școlii, oferind o prezență constantă pe parcursul vizitelor individuale și planificate cu scopul de a menține o continuitate afectiv-relațională între școală și noul mediu unde se află băiatul. În cadrul acestei legături dintre școală și asociație, profesorii ar trebui să interacționeze, în mod constant cu membrii asociației ce găzduiește băiatul.

Soluția acestui caz, din punctul de vedere al profesorilor, pare a fi posibilă prin planificarea unui proiect educațional într-un mediu mai sigur, special destinat elevului, unde să poată experimenta metoda "învățării prin practică", într-un mediu cu mai puține cerințe de "muncă intelectuală", și prin urmare, într-un climat mai relaxant.

A se vedea, de asemenea, Pasul 9, Ghid pentru profesori din Identificarea elevilor aflați în situație de risc, în care putem găsi tematica evaluării.

http://schoolsafetynet.pixel-online.org/GL_guide01.php?ta=1&tq=5&st=9

Un proiect educațional trebuie evaluat de către Consiliul clasei, pentru a certifica abilități și a permite un rezultat încununat de succes, iar elevul trebuie să fie conștient de toate posibilitățile oferite de această direcție.

Atitudinea și comportamentul părinților

Familia băiatului a pierdut drepturile parentale, la tribunal, iar băiatul a fost încredințat unei familii adoptive. Acest lucru a constituit o alinare afectiv-emoțională pentru băiat, și i-a permis să devină o parte a comunității unde este monitorizat de membri experți și sensibili, și trăiește experiențe noi de relaționare.

De fapt, relația cu familia pare a fi problema principală, deoarece tatăl este violent iar mama este cea protectoare. Situația sa ar putea fi o scuză pentru neglijarea problemelor educaționale actuale și viitoare. Școala va pune mai multe probleme: integrarea, atenția în clasă, relațiile cu alți copii și relațiile cu profesorii.

Ce este de făcut?

Abordarea mamei de către psihologi și alți factori din regiune (SLA, centre de consiliere, etc.), pentru a o ajuta să se înțeleagă pe ea însăși dar și situația fiului său, sau, cel puțin, să o facă conștientă sau să o "elibereze" de supunerea "invocată" față de soțul ei și pentru a-i implica în procesul de educare al copilului lor.

Activitățile destinate mamei ar trebui să fie organizate de psihologi și alți factori de sprijin din regiune (Centrul de Sănătate Local, centrul de consiliere, etc.). Mama băiatului ar trebui ajutată să-și înțeleagă propria situație și pe cea a fiului ei, să devină conștientă de rolul său, și, în același timp, să înceapă cu un proces de reconstruire a rolului ei în cadrul familiei, depășind întreaga experiență și ajutând-o să se detașeze, să o considere o experiență din care are de învățat, ca urmare a reflecției, fără a suferi prea mult.

A se vedea Pasul 1, Ghid pentru părinți în Identificarea celor mai bune șanse și instrumente pentru părinți, de pe site.

http://schoolsafetynet.pixel-online.org/GL_guide01.php?ta=1&tq=2&st=1

Proiectul de consiliere și sprijin pentru părinți - Resursa Kit 1-38 Modalități simple de a se implica în

cadrul clasei

http://schoolinclusion.pixel-online.org/document.php?id_doc=74&doc_lang=&str_search=parents

A se vedea, de asemenea, Ghid pentru părinți, Pasul 8, Căutarea unui sprijin

http://schoolsafetynet.pixel-online.org/GL_guide01.php?ta=1&tg=2&st=8

Atitudinea și comportamentul directorului de școală

Directorul trebuie să urmeze calea birocratic – administrativă impusă de Tribunal de a încredința băiatul unei familii adoptive, recunoscând valoarea indiscutabilă a experienței din afara școlii în locul educației obligatorii.

Directorul, pentru a-și depăși rolul birocratic și administrativ, acționând conform regulilor și a altor prevederi, ar trebui să abordeze modele mai pozitive de relaționare personală, auto-control, empatie, stimă de sine și gestionare a emoțiilor. Cazul prezentat este doar un exemplu dintre toate dificultățile cu care se confruntă școala în zilele noastre, când diverse cauze sunt combinate la diverse nivele.

Directorul, într-o situație generală de lipsă de resurse financiare, ar trebui să fie capabil să găsească resurse, mai întâi, un grup de lucru în interiorul școlii, ce poate colabora, ce poate fi perfecționat în vederea identificării elevilor aflați în situație de risc.

Directorul trebuie, de asemenea, să implice toți profesorii, actorii sociali, dar când familia este absentă, așa cum s-a întâmplat în cazul acesta, este, cu siguranță, greu de creat relații pozitive.

Noi putem găsi resurse în Ghid pentru directori în “Identificarea elevilor aflați în situație de risc.”

Pasul 1: Cunoașterea problemei

http://schoolsafetynet.pixel-online.org/GL_guide01.php?ta=1&tg=1&st=1

Pasul 3: Comunicarea: profesori, elevi

http://schoolsafetynet.pixel-online.org/GL_guide01.php?ta=1&tg=1&st=3

Pasul 6: Monitorizarea http://schoolsafetynet.pixel-online.org/GL_guide01.php?ta=1&tg=1&st=6

Cu o legătură interesantă

http://schoolinclusion.pixel-online.org/training_package.php?tr1=EN&tr2=5

Pasul 7: Analiza http://schoolsafetynet.pixel-online.org/GL_guide01.php?ta=1&tg=1&st=7

Pasul 9: Cum să crezi un plan pentru viitor

http://schoolsafetynet.pixel-online.org/GL_guide01.php?ta=1&tg=1&st=9

Atitudinea și comportamentul altor actori

Operatorii implicați în identificarea situațiilor de risc de abandon școlar, în special cele ce au la bază probleme sociale și de integrare, s-au implicat în toate etapele cazului.

În primul rând, rolul lor este important pentru schimbul de informații și nivelul adecvat de relaționare între ei și școală.

După alegerea căii individualizate pentru elev, s-au implicat alți operatori cu scopul de a asigura monitorizarea și evaluarea noii experiențe trăite de elev.

În cadrul școlii, relaționarea cu operatorii ar trebui organizată structurat, nu doar pentru a face față situațiilor de urgență, ci și pentru a contribui la diseminarea unei culturi de colaborare și reflecție

continuă asupra cazurilor și experiențelor, asigurând o perfecționare teoretică, nu operațională.

În multe ocazii, profesorul se confruntă cu alte situații ce implică personal judiciar deoarece nu totdeauna profesorii pot gestiona cazuri complexe fără sprijin adecvat.

Psihologul trebuie să organizeze interviu individual cu băiatul, cu scopul de a se asigura că, maniera de integrare din noua clădire, (cea a familiei adoptive) este adecvată nevoilor copilului și că activitățile sugerate îi satisfac nevoile. Asociația directorilor trebuie să mențină legătura cu școala și cu familia adoptivă, oferindu-i băiatului toate șansele pentru dezvoltarea sa personală.

Pentru a aborda problema părăsirii timpurii a școlii și cea a elevilor aflați în situație de risc, trebuie subliniată importanța prezenței autorităților locale care pot sprijini școala în acțiunea de construire a unui program individualizat.

A se vedea, ca sugestie, documentele în Secțiunea pentru Factorii de decizie, în Ghid "Identificarea elevilor aflați în situație de risc".

În pasul 6, http://schoolsafetynet.pixel-online.org/GL_guide01.php?ta=1&tq=3&st=6 Ghidul prezintă aspectele ce vor fi abordate pentru implementarea strategiei de monitorizare la nivelul fiecărei școli. Concluziile la care se va ajunge, după aplicarea strategiei de monitorizare vor fi folosite pentru revizuirea planului de acțiune (pasul 8 http://schoolsafetynet.pixel-online.org/GL_guide01.php?ta=1&tq=3&st=8), pentru a evalua implementarea strategiei (pasul 9) http://schoolsafetynet.pixel-online.org/GL_guide01.php?ta=1&tq=3&st=9 și pentru a stabili direcțiile de acțiune viitoare http://schoolsafetynet.pixel-online.org/GL_guide01.php?ta=1&tq=gestiona 3&st=10 (pasul 10).

